

Sygn. akt: I C 225/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć
Protokolant:	Sandra Bień

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. P. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 166 858,17 (sto sześćdziesiąt sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem i 17/100) złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonych od kwoty 151 425,77 (sto pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta dwadzieścia pięć i 77/100) złotych za okres od dnia 8 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15 666,49 (piętnaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt sześć i 49/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- przyznaje kuratorowi pozwanego adwokatowi M. K. wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora w kwocie 2 656,80 (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć i 80/100) złotych.

SSO Andrzej Kieć

Sygn. akt I C 225/20

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. P. kwoty 167.028,35 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od kwoty 151.425,77 zł od dnia 8 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, iż w styczniu 2017 roku zawarł z pozwanym umowę kredytu. Wobec zaprzestania przez pozwanego terminowego regulowania zobowiązań wynikających z tej umowy powód ostatecznie ją wypowiedział, co spowodowało, iż całe zadłużenie z tytułu jej zawarcia stało się przeterminowane i wymagalne. Przed wytoczeniem powództwa powód bezskutecznie wzywał pozwanego do zapłaty dochodzonego świadczenia.

Pozwany reprezentowany przez kuratora dla osoby nieznanej z miejsca pobytu wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów. W uzasadnieniu wskazał, iż powód naruszył przepisy ustawowe o wypowiedzeniu umowy kredytu. Nadto powództwo jest niewykazane co do wysokości..

Sąd ustalił:

Strony postępowania w dniu 11 października 2017 roku zawarły umowę pożyczki, na mocy której powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 179 000,14 zł. Kwota pożyczki była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej która w dniu zawarcia umowy wynosiła 9,99%. Pozwany jako pożyczkobiorca był zobowiązany do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych w okresach miesięcznych do dnia 3 – go każdego miesiąca, przy czym pierwsza rata wynosiła 3492,41 zł; druga i kolejne do przedostatniej raty włącznie 2365,59 zł; ostatnia rata zaś 2064,77 zł. Kwoty niespłaconych w całości lub części rat stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. Od kwoty zaległej raty powód był uprawniony do pobierania odsetek według zmiennej stopy procentowej zadłużenia przeterminowanego odpowiadającej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie wynikającej z powszechnie obowiązujących przepisów prawa (na dzień zawarcia umowy suma stopy referencyjnej NBP oraz 5,5 punktów procentowych tj. 14% w stosunku rocznym – par. 9 umowy). Zmiana wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie powodować będzie równoczesną i analogiczną zmianę wysokości stopy procentowej odsetek od zadłużenia przeterminowanego.

Wszelka korespondencja dotycząca umowy przesyłana miała być na adres wskazany w umowie lub na inny adres wskazany po zawarciu umowy. Pozwany miał obowiązek niezwłocznie poinformować powoda o zmianie nazwiska, adresu oraz miejsca pracy (par. 15 ust. 2 umowy). Powód miał prawo wypowiedzieć umowę w przypadku m. in. niedotrzymania przez pozwanego warunków określonych w umowie. Termin wypowiedzenia w takim przypadku wynosił 30 dni i liczony był od dnia następnego po dniu odebrania przez pozwanego przesyłki poleconej zawierającej wypowiedzenie nadanej za potwierdzeniem odbioru. Powód winien był wysłać wypowiedzenie umowy na ostatni adres korespondencyjny pozwanego. W następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym od którego powód mógł naliczać i pobierać odsetki określone w par. 9 umowy. Powód przy zawieraniu umowy wskazał adres (...)-(...) T. ul. (...). (umowa pożyczki k. 9 - 12)

Kredyt został uruchomiony w dniu 11 stycznia 2017 roku (potwierdzenie uruchomienia kredytu k. 13). Z dołączonego do pozwu szczegółowego rozliczenia wynika, iż kredyt był regularnie spłacany do czerwca 2019 roku – ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 21 czerwca 2019 roku (rozliczenie k. 24 – 25; historia operacji na kontrakcie kredytowym k. 84 – 85; zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 86 - 101)

Pismem z 3 września 2019 roku powód poinformował pozwanego o wystąpieniu zaległości w spłacie w wysokości 7136,42 zł w tym zaległy kapitał z odsetkami skapitalizowanymi 3312,13 zł; zaległe odsetki 3784,64 zł; odsetki od zaległego kapitału oraz odsetek skapitalizowanych 39,65 zł. W związku z tym wezwał powoda do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania, zapowiadając możliwość wypowiedzenia umowy w razie braku spłaty oraz pouczając o możliwości złożenia w terminie 14 dni wniosku o restrukturyzację zadłużenia oraz o naliczaniu od przeterminowanego kapitału odsetek dla kredytów przeterminowanych (pismo k. 23, 102,103). Pismem z 1 października 2019 roku powód wypowiedział umowę informując pozwanego o wysokości zadłużenia wymaganego na dzień wypowiedzenia 7171, 99 zł w tym kapitał z odsetkami skapitalizowanymi 3312,13 zł; zaległe odsetki 3784,64 zł; odsetki od zaległego kapitału oraz odsetek skapitalizowanych 75,22 zł. Powód przy tym zastrzegł, iż jeżeli przed otrzymanie wypowiedzenia została dokonana spłata zadłużenia wymagalnego na dzień otrzymania wypowiedzenia to nie niesie ono ze sobą skutków prawnych. Poinformowano jednocześnie iż brak spłaty zadłużenia wymagalnego przed upływem terminu wypowiedzenia spowoduje, iż pierwszego dnia po upływie terminu wypowiedzenia cała kwota pożyczki wraz z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna. Na dzień sporządzenia wypowiedzenia całe zadłużenie wynosiło 156 420,71 zł w tym kapitał z odsetkami skapitalizowanymi 151425,77 zł oraz odsetki 4994, 94 zł. Wypowiedzenie wysłano pozwanemu na adres wskazany w umowie, skąd wróciło niepodjęte (wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem nadania k. 18 - 20)

Pismem z 20 listopada 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty łącznie 159038,05 zł w tym kapitału 151425,77 zł; odsetek zapadłych 6646,92 zł; odsetek karnych 965,36 zł oraz dalszych należnych odsetek naliczanych na bieżąco według zmiennej stopy procentowej 14% w stosunku rocznym w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pouczając o możliwości zawarcia porozumienia lub ugody; zapowiadając podjęcie kroków prawnych w razie braku spłaty. Wezwanie wysłano pod adres wskazany w umowie; wróciło ono niepodjęte. (wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania k. 7)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów podlegających z mocy art. 243² kpc zaliczeniu w poczet materiału dowodowego. Ich prawdziwość oraz autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron; nie wzbudziła również wątpliwości Sądu. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie sprawy możliwe było w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części. Zgodnie z art. 720 par. 1 k.c, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie z art. 78 ustawy prawo bankowe do umów pożyczek pieniężnych zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu. W myśl art. 69 ust. 1. Prawa bankowego, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zobowiązanie z tytułu umowy pożyczki ma charakter terminowy. Pozwany był dłużnikiem osobistym powoda a zatem jego odpowiedzialność należało ocenić przez pryzmat przepisów o odpowiedzialności kontraktowej.

W ocenie Sądu powód wykazał istnienie roszczenia co do zasady (umowa pożyczki, potwierdzenie uruchomienia pożyczki).

Za nietrafne uznał sąd argumenty strony pozwanej o niedochowaniu przewidzianego przepisami trybu wypowiedzenia umowy. Analiza dokumentów przedstawionych przez powoda wskazuje na to, iż pozwany był wzywany do uregulowania zaległości w spłacie pożyczki pod rygorem wypowiedzenia umowy. Jednocześnie pożyczkobiorca został pouczony o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację pożyczki (pismo k. 23, 102,103). Następnie, wobec niezastosowania się pozwanego do wezwania, powód wypowiedział umowę z terminem 30 – dniowym. (k.18-20). Zatem należało uznać, iż wypowiedzenie umowy było skuteczne, zgodne z umową pożyczki oraz art. 75c ustawy Prawo bankowe. Pozwany miał realną możliwość zapoznania się z treścią kierowanych do niego pism. Wezwania i pisma były kierowane do pozwanego na wskazany przez niego adres zamieszkania. Powód wiedział, iż spoczywa na nim obowiązek powiadamiania powoda o zmianie adresu do korespondencji (par. 15 umowy) i winien z tego postanowienia umowy się wywiązywać również we własnym interesie. Okoliczność, iż pisma powoda wysyłane pod wskazany przez pozwanego adres do korespondencji przy zawieraniu umowy wracały niepodjęte obciąża wyłącznie pozwanego; miał on możliwość zapoznania się z pismami. Pozwany miał świadomość jakiego rodzaju umowę zawiera i jakie wiąże się konsekwencje z niedotrzymaniem jej warunków. Należało zatem uznać, iż co do zasady ponosi on odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązania z tytułu łączącej go z powodem umowy kredytu, które winien był wykonać zgodnie z jego treścią oraz z zachowaniem staranności (art. 354 – 355 k.c.).

W ocenie Sądu roszczenie zostało wykazane co do zasady i co do wysokości: za pomocą dokumentów o charakterze analitycznym takimi jak rozliczenie umowy (k. 24 – 25); historia operacji na kontrakcie kredytowym (k. 84 – 85); zestawienie operacji na rachunku bankowym (k. 86 – 101). Z dokumentów tych wynika, iż na dzień 9 marca 2020 roku roszczenie zamykało się kwotą 165 116,53 zł, w tym kapitał wymagalny niespłacony 151.425,77 zł; odsetki zapadłe niespłacone 6407,41 zł; odsetki karne niespłacone 7283,35 zł. Z dokumentów tych jednakże nie wynika zasadność

roszczenia w całości. Ponieważ kwota wynikająca z pozwu nie była tożsama z kwotą wynikającą z ww. rozliczenia, Sąd dokonał wyliczeń należnych odsetek maksymalnych za opóźnienie z mocy umowy za okres 10 marca 2020 – 7 kwietnia 2020 roku tj. za okres od dnia następującego po dacie na którą opiewa rozliczenie (k.25) do dnia poprzedzającego datę od jakiej powód w pozwie żądał dalszych odsetek maksymalnych za opóźnienie. Za wyżej wskazany okres należą się odsetki w wysokości 1741,64 zł a co za tym idzie całość należnego powodowi świadczenia wynosi 166 858,17 zł (165.116,53 zł + 1.714,64 zł) i w takim zakresie należało powództwo uwzględnić. W pozostałym zakresie powództwo jako niewykazane a przez to niezasadne podlegało oddaleniu. Nadto na rzecz powoda zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału tj. od kwoty 151 425,77 zł za okres od dnia 8 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty.

Powód wygrał proces w 99, 90% a zatem uległ w nieznacznej części swojego żądania. Uzasadniało to zasądzenie na jego rzecz całości poniesionych kosztów postępowania na zasadzie art. 100 zd. 2 kpc. Na poniesione przez stronę powodową koszty składają się opłata od pozwu 7572 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictwa 34 zł; poświadczenie pełnomocnictwa 3,69 zł; zaliczka na kuratora 2656,80 zł; koszty zastępstwa procesowego 5400 zł – łącznie 15666,49 zł.

SSO Andrzej Kieć